

UWOLNIĆ SIĘ OD
OBECNEGO ZŁEGO WIEKU
I DOŚWIADCZAĆ
ZWIĘCZONEGO DUCHA,
BY CIAŁO CHRYSTUSA
STAŁO SIĘ DLA NAS
RZECZYWISTOŚCIĄ

Międzynarodowa konferencja scalania
Baarlo, Holandia
23 – 25 października 2015 r.

PLAN KONFERENCJI

	PIĄTEK 23 PAŹDZIERNIKA
19:30 – 21:30	spotkanie pierwsze
	SOBOTA 24 PAŹDZIERNIKA
10:00 – 12:00	spotkanie drugie
15:30 – 17:30	spotkanie trzecie
19:30 – 21:30	spotkanie czwarte
	DZIEŃ PAŃSKI 25 PAŹDZIERNIKA
9:15 – 10:00	spotkanie stołu Pańskiego
10:00 – 12:00	spotkanie piąte

Poselstwo pierwsze

Uwolnić się od obecnego złego wieku

(1)

Pańskie odzyskiwanie w opozycji do obecnego złego wieku

Wersety biblijne: Ga 1:4; 5:4; 6:13–14.

I. Pańskie odzyskiwanie stoi w opozycji do obecnego złego wieku – złego wieku religii (Ga 1:4):

- A. Słowo „odzyskiwanie” oznacza, że coś było pierwotnie, lecz zostało zatracone. Trzeba zatem przywrócić temu pierwotny stan (Dn 1:1–2; Ezd 1:3–11; 6:3–5):
1. Odzyskiwanie to odbudowa bądź przywrócenie normalnego stanu po zaistniałej szkodzi lub stracie (1 J 1:1; 2:24).
 2. Gdy szatan dokonał swego dzieła zniszczenia, Bóg przyszedł, by odtworzyć to, co uczynił wcześniej, czyli przywrócić, co utracono i co zniszczył Boży wróg, szatan (zob. Rdz 1:2–3).
 3. Ponieważ w ciągu wielu wieków swej historii kościół znalazł się w upadku, trzeba go odzyskać zgodnie z pierwotnym zamysłem Boga i Jego normą objawionymi w Piśmie Świętym (zob. 2 Krl 22:8; Ezd 1:3–11; Ne 2:11; Mt 16:18; 2 Tm 2:20; Obj 18:4).
- B. Słowa „odzyskiwanie” i „ekonomia” odnoszą się do tego samego, ale z dwóch różnych punktów widzenia (1 Tm 2:4; Ef 1:10; 3:9):
1. Od strony Boga to sprawa ekonomii, od naszej strony – sprawa odzyskiwania.
 2. Dzisiaj odzyskuje się Bożą ekonomię, które znajduje się w centrum jedyne Bożego dzieła, polegającego na wbudowywaniu się Boga w Chrystusie w wybrany lud i czynieniu siebie jedno z tym ludem (Ef 3:16–17a).
 3. My, którzy jesteśmy w Pańskim odzyskiwaniu, musimy mieć jasną wizję Bożej ekonomii, –wizja ta również musi nad nami panować, sprawować kontrolę i nami kierować (Dz 26:19; Prz 29:18a).

II. List do Galacjan 1:4 mówi, że Pan Jezus Chrystus „wydał samego siebie za nasze grzechy, aby wyrwać nas z obecnego złego świata, zgodnie z wolą Boga i ojca naszego”:

- A. Wiek wiąże się z częścią, aspektem, obecnym albo współczesnym wyglądem świata, który jest szatańskim systemem zagarniającym i zajmującym Boży lud oraz trzymającym go z dala od Boga i Jego zamysłu (Ef 2:2; 1 J 2:14–15).
- B. Z kontekstu Listu do Galacjan wynika, że obecny zły wiek w wersecie 1:4 odnosi się do religijnego świata, religijnego nurtu świata, żydowskiej religii. Dowodzą tego wersety 6:14–15, mówiące o religijnym świecie, dla którego Paweł został ukrzyżowany.
- C. Chrystus wydał siebie za nasze grzechy, żeby nas uratować, wyrwać, wypłatać z obecnego złego wieku (1:4).
- D. Śmierć Chrystusa na krzyżu, która uwolniła nas od obecnego złego wieku, była zgodna z Bożą wolą dotyczącą Chrystusa i kościoła (Kol 1:9).

III. Za namową szatana i z jego pobudek ludzki umysł ukształtował religię, która przeciwstawia się Bożej ekonomii (1 Tm 1:4; Ef 1:10; 3:9):

- A. Religia jest czymś dla Boga i ludzie odnoszą z niej korzyść, ale pomija ona Chrystusa i brak jej Ducha Chrystusowego (Ga 5:4–5; 3:1, 5, 14, 24).
- B. Być religijnym to oddawać Bogu cześć i służyć Mu, ale bez Chrystusa i Ducha. Kiedy stajemy się religijni, obecny zły wiek nas usidlił.
- C. Szatan uformował religijny świat, by trzymać nas z dala od Boga, Jego woli, odwiecznego Bożego zamysłu (Ga 1:4; 5:4):
1. Szatan wykorzystuje religijny świat, by trzymać nas z dala od Boga, Jego woli i wiecznego zamysłu.

2. Jeśli szatan może trzymać nas z dala od Chrystusa i Jego Ciała – Bożej woli – jest zadowolony (Kol 1:9; 4:12; 1:18; 2:19):
 - a. Religijny wiek jest zły, ponieważ nie dopuszcza ludzi do Chrystusa i kościoła (Ef 5:32).
 - b. W oczach Boga najbardziej niegodziwe jest niedopuszczanie nas do Chrystusa (Ga 1:4; 5:4).
 - c. Złapani w pułapkę religii pozbawieni zostajemy wszelkich korzyści płynących z Chrystusa, który w nas zamieszkuje (1:15–16; 2:20; 4:19).
- D. Pan nie może wypełnić swego zamysłu w religii, obejmującej judaizm, katolicyzm i protestantyzm.
- E. Pomędzy nami a religią znajduje się krzyż. Religia, która jest światem, została dla nas ukrzyżowana, a my – dla niej (6:13–14).

Poselstwo drugie

Uwolnieni od obecnego złego wieku

(2)

Wyrwani z wypaczonego i upadłego chrześcijaństwa, by wykonać Bożą wolę, którą jest kościół, Ciało Chrystusa

Wersety biblijne: Ga 1:4; 6:14; Obj 4:11; Rz 12:2, 4–5; Ef 1:5, 9, 11, 22–23.

I. Dla Pawła obecny zły wiek był judaizmem, dla nas dzisiaj – to wypaczone i upadłe chrześcijaństwo (1:4; Mt 13:31–33, 44–46).

- A. Kościół jest żywym Ciałem Chrystusa, a nas dzisiaj otacza religia – wypaczone i upadłe chrześcijaństwo – w której pełno jest tradycji, organizacji, odgrywania czegoś i fałszu. W obliczu takiej sytuacji Pan nie może wypełnić swojego zamysłu.
- B. Wszystkich nas trzeba uwolnić z religii, z chrześcijaństwa, które jest obecnym złym wiekiem. Musimy wyjść z Babilonu, a Babilon – z nas (Ezd 1; Obj 18:4; Za 3:1–4).
- C. Nasze dzieje w Pańskim odzyskiwaniu to dzieje wyjścia z chrześcijaństwa – dzieje wyjścia z obecnego złego wieku i pozostawania na zewnątrz niego (Ga 1:4; Hbr 13:12–13).
- D. Ponieważ Pańskie odzyskiwanie jest czym innym niż dzisiejsza religia – wypaczone i upadłe chrześcijaństwo – nie jest możliwe, by zgodziło się z chrześcijaństwem (Mt 13:31–33, 44–46; Obj 18:4; 19:1–3, 7–9).
- E. Musimy utrzymywać rozstęp między Pańskim odzyskiwaniem a chrześcijaństwem. Im większy on będzie, tym lepiej, ponieważ jest to rozstęp między nami a obecnym złym wiekiem (Ga 1:4; 6:14).

II. Wyrwano nas z wypaczonego i upadłego chrześcijaństwa zgodnie z Bożą wolą, polegającą na doprowadzeniu do powstania kościoła i zbudowaniu go, organicznego Ciała Chrystusa (zob. 4; Obj 4:11; Kol 1:9; 4:12; Rz 12:2, 4–5; Ef 1:5, 9, 11, 22–23):

- A. Bóg jest Bogiem zamysłu, a wola, którą ma, wypływa z Jego upodobania (Obj 4:11; Ef 3:9–11; Kol 1:9):
 - 1. Boża wola to Jego życzenie. Boża wola jest tym, co On chce uczynić (Ef 1:9).
 - 2. Bóg czyni wszystko zgodnie z radą swej woli. Boża wola to Jego zamiar, a Jego rada – znalezienie sposobu na wypełnienie Jego woli bądź zamiaru (w. 1).
- B. List do Kolosan to księga dotycząca wielkiej odwiecznej woli Boga (1:9; 4:12):
 - 1. List ten objawia, czym jest Boża wola, zgodna z Jego pragnieniem i zamiarem, w całym wszechświecie, stworzeniu, odkupieniu, przyszłym wieku i wieczności.
 - 2. Boża wola w Liście do Kolosan 1:9 dotyczy Jego odwiecznego zamysłu, ekonomii odnoszącej się do Chrystusa (Ef 1:5, 9, 11).
- C. Wola Boża skupia się w Chrystusie i Jemu służy. Chrystus jest wszystkim w Bożej woli (Kol 1:9):
 - 1. W wersecie 1:9 Boża wola odnosi się do Chrystusa. Wola Boga jest głęboka w odniesieniu do poznawania przez nas, doświadczenia wszechzawierającego, rozległego Chrystusa i życia Nim, który jest Bogiem, człowiekiem i rzeczywistością wszystkiego co pozytywne we wszechświecie (2:9, 16–17).
 - 2. Wszechzawierający, rozległy Chrystus jest centrum i wszystkim, środkiem i obwodem, Bożej ekonomii (1:15–27; Ef 1:10).
 - 3. Wolą Boga jest, żeby wszechzawierający, rozległy Chrystus był naszym działem (1:9, 12).
 - 4. Bożą wolą jest, byśmy poznawali Chrystusa, doświadczali Go, radowali się Nim, byli Nim przesyceni i by On był naszym życiem i osobą (3:4, 11).
- D. Boża wola polega na uzyskaniu kościoła – Ciała Chrystusa (1:9, 18; 2:19; 3:15):

1. Kościół jest Ciałem Chrystusa, czyli całością ukonstytuowaną z Trójjedynego Boga i Jego wybranych oraz odkupionych wierzących (Ef 1:22–23; 4:4–6).
 2. Boża wola polega na uzyskaniu Ciała Chrystusa, które będzie Jego pełnią, Jego wyrazem (Rz 12:2, 5; Ef 1:5, 9, 11, 22–23; 4:16).
 - a. Prowadzić życie Ciała to „rozpoznać, jaka jest wola Boża” (Rz 12:2, 4–5).
 - b. Jeśli będziemy właściwymi członkami Ciała, działającymi i funkcjonującymi w życiu kościoła, będziemy ludźmi, którzy znajdują się w harmonii z wolą Bożą (1 Kor 1:1–2; Ef 1:1; 5:17; Rz 12:2, 4–5).
- E. W odróżnieniu od woli Bożej, czyli życia Ciała, celem szatana jest usystematyzowanie ludzi w religijnym systemie świata i trzymanie ich z dala od Bożej woli (Ga 1:4):
1. W czasach Pawła szatan posłużył się judaizmem, a dzisiaj wykorzystuje wypaczone i upadłe chrześcijaństwo, by usystematyzować lud Pana i trzymać go z dala od Bożej woli, organicznego Ciała Chrystusa.
 2. Jak Paweł uwolnił się od obecnego złego wieku judaizmu, tak my musimy się uwolnić od obecnego złego wieku wypaczonego i upadłego chrześcijaństwa, żebyśmy mogli wypełnić Bożą wolę, którą jest organiczne Ciało Chrystusa (Ef 1:5, 9, 11, 22–23; 5:17; 4:12, 16).

Doświadczając zwieńczonego Ducha

(1)

Objawienie o zwieńczonym Duchu

Wersety biblijne: J 1:14, 29; 7:39; 20:22; 1 Kor 15:45b; Ga 3:14; Flp 1:19.

- I. Termin „zwieńczony Duch” oznacza, że Duch został przetworzony, dzięki czemu stał się zwieńczonym Duchem (J 7:39; Ga 3:14):**
- A. Zgodnie z objawieniem w Biblii Duch Boży stał się w końcu Duchem zwieńczonym, wszechzawierającym i złożonym (Flp 1:19).
 - B. Lekceważenie tej kwestii, nieznamość jej, zajmowanie się nią w niedostatecznym stopniu, niewłaściwe jej zrozumienie i mylne interpretowanie przez chrześcijańskich nauczycieli sięgnęło zenitu. Zachodzi zatem potrzeba odzyskania prawdy na temat zwieńczonego Ducha.
- II. Zwieńczony Duch to Trójjedyny Bóg po przejściu przez proces wcielenia, ludzkiego życia, ukrzyżowania i zmartwychwstania (J 7:39):**
- A. Proces, przez który przeszedł Trójjedyny Bóg, by stać się Duchem, ma aspekt ekonomiczny, nie istotowy (1:14; Hbr 9:14; 1 Kor 15:45b):
 - 1. U Boga nie zachodzi żadna zmiana w aspekcie istotowym, a jedynie ekonomicznym.
 - 2. W swojej ekonomii Bóg zmienił się w tym sensie, że przeszedł przez proces. Chociaż Bóg zmienił się w swojej ekonomii, Jego esencja nie uległa zmianie.
 - B. Słowo „przetworzony” odnosi się do kroków, jakie Trójjedyny Bóg podjął w boskiej ekonomii. Słowo „zwieńczony” wskazuje, że proces się zakończył. Z kolei wyrażenie „zwieńczony Duch” pokazuje, że Duch Boży przeszedł przez proces i stał się zwieńczonym Duchem (J 7:39).
 - C. Zwieńczony Duch jest złożony z Trójjedynego Boga, człowieka Jezusa, Jego ludzkiego życia, śmierci i zmartwychwstania (w. 39; Dz 16:7; Rz 8:10–11; Flp 1:19).
- III. Ze zwieńczonym Duchem wiążą się trzy główne, istotne sprawy:**
- A. Duch Boży stał się złożonym olejkim, co objawia Księga Wyjścia 30:23–25.
 - B. Duch jeszcze nie był przed otoczeniem Jezusa chwałą w zmartwychwstaniu, o czym wyraźnie mówi Ewangelia Jana 7:39:
 - 1. Duch Boży był od początku (Rdz 1:2), ale Ducha, który był „Duchem Chrystusa” (Rz 8:9), „Duchem Jezusa Chrystusa” (Flp 1:19) jeszcze nie było w czasie, o którym mówi Ewangelia Jana 7:39, ponieważ nie został On otoczony chwałą.
 - 2. Pan Jezus został otoczony chwałą, gdy zmartwychwstał, a w wyniku otoczenia chwałą Duch Boży stał się Duchem wcielonego, ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Jezusa Chrystusa (Łk 24:26; Flp 1:19).
 - 3. Ostatni Adam, którym był Chrystus w cielesności, stał się życiodajnym Duchem w zmartwychwstaniu. Od tamtej pory Duch Jezusa Chrystusa ma zarówno boski pierwiastek, jak i ludzki, włączony w rzeczywistość wcielenia, ukrzyżowania i zmartwychwstania Chrystusa (1 Kor 15:45b; Dz 16:7; Rz 8:9).
 - C. Duch jest siedmioma Duchami Bożymi, które funkcjonują jako siedem lamp przed Bożym tronem i jako siedmioro oczu Baranka, co wyraźnie objawia Księga Objawienia 1:4; 4:5; i 5:6.

Poselstwo czwarte

Doświadczając zwieńczonego Ducha

(2)

Tchnienie zmartwychwstałego Chrystusa oraz boska i mistyczna sfera

Wersety biblijne: J 1:14, 29; 7:39; 20:22; Ga 3:14; Flp 1:19; Wj 30:23–25.

I. W zmartwychwstaniu Syn tchnął zwieńczonego Ducha jako święte tchnienie w uczniów (J 20:22):

- A. Ewangelia Jana objawia, że Chrystus stał się ciałem, by być Barankiem Bożym, i że w zmartwychwstaniu stał się życiodajnym Duchem. Dlatego w zmartwychwstaniu tchnął siebie, zwieńczonego Ducha, w uczniów (1:29; 20:22):
 1. Duch Święty w Ewangelii Jana 20:22 jest Duchem oczekiwanym w wersecie 7:39 i obiecany w wersetach 14:16–17, 26; 15:26 i 16:7–8, 13. Wskazuje to, że tchnienie przez Pana Ducha Świętego w uczniów stało się wypełnieniem obietnicy przyścia innego Pocieszyciela.
 2. Chrystus, który tchnął siebie w uczniów, jest życiodajnym Duchem (1 Kor 15:45b).
 3. Dzięki temu, że Pan Jezus tchnął Ducha w uczniów, udzielił im siebie jako życie i wszystko.
 4. Duch Święty w Ewangelii Jana 20:22 to w rzeczywistości zmartwychwstały Chrystus, ponieważ Duch ten jest Jego tchnieniem. Duch zatem jest tchnieniem Syna.
- B. Pan jest Duchem, który daje życie, Duch zaś – naszym oddechem. Słowo, które było Bogiem, stało się ciałem, i dzięki temu Barankiem Bożym, a w zmartwychwstaniu Pan stał się świętym tchnieniem, które możemy przyjąć do wnętrza siebie (2 Kor 3:6, 17; J 1:29; 20:22).
- C. Zwieńczony Duch, oddech, jest dla nas wszystkim w chrześcijańskim życiu, które prowadzimy. Tylko tchnienie, Duch, może być chrześcijaninem i zwycięzcą (Ga 3:2–3, 14; Flp 1:19; Obj 2:7).

II. Zwieńczony Duch jest boską i mistyczną sferą, do której możemy wejść i w której możemy żyć (J 7:39):

- A. Trzy osoby Boskiej Trójcy są samoistniejące, wiecznie istnieją, współistnieją i zamieszkują w sobie, a jako Ojciec, Syn i Duch stanowią boską i mistyczną sferę (Mt 28:19; 2 Kor 13:13).
- B. Boska i mistyczna sfera, w którą wchodzimy, nie jest jedynie boską i mistyczną sferą Trójjedynego Boga, ale boską i mistyczną sferą zwieńczonego Ducha (Flp 1:19).
- C. U Trójjedynego Boga, który jest boską i mistyczną sferą, nie ma żadnych „kompli-kacji”, ale w boskiej i mistycznej sferze zwieńczonego Ducha występują liczne „kompli-kacje”, z których każda jest dla nas błogosławieństwem (Wj 30:23–25):
 1. W boskiej i mistycznej sferze zwieńczonego Ducha mamy nie tylko boskość, lecz także człowieczeństwo Chrystusa, Jego śmierć wraz z jej skutecznością i zmartwychwstanie wraz z jego mocą (Flp 3:10).
 2. We wspaniałej sferze zwieńczonego Ducha, złożonego Ducha, mamy wszystko, czego nam potrzeba (Wj 30:23–25).
- D. Jesteśmy wierzącymi w Chrystusa i możemy żyć w zwieńczonym Duchu oraz doświadczać Go – boską i mistyczną sferę. W boskiej i mistycznej sferze zwieńczonego Ducha:
 1. Otrzymujemy Ducha – jedyne, wszechzawierające błogosławieństwo (Ga 3:14).
 2. Przyjmujemy przekaz wyniesionego na niebiosa Chrystusa i zasób Jego niebiańskiej posługi (Ef 1:22; Hbr 8:1–2).
 3. Doświadczamy organicznego Bożego zbawienia i królujemy w życiu (Rz 5:10, 17, 21).

4. Żyjemy w królestwie Bożym – sferze boskiego gatunku (J 3:3, 5).
5. Żyjemy w społeczności boskiego życia, która jest rzeczywistością życia w Ciele Chrystusa (1 J 1:3, 7; Dz 2:42; Rz 12:5).
6. Zespalamy się z Trójjedynym Bogiem, dzięki czemu zachowana jest jedność (J 17:21, 23; Ef 4:3):
 - a. Prawdziwa jedność jest w Trójjedynym Bogu (J 17:21, 23).
 - b. Prawdziwa jedność to zespolenie się wierzących z Trójjedynym Bogiem.

Poselstwo piąte

Rzeczywistość Ciała Chrystusa

Wersety biblijne: Rz 8:3; 1:3-4; 8:4; 12:4-5; Ga 2:20; Flp 3:10-11.

I. Szczyt boskiego objawienia polega na tym, że Bóg stał się człowiekiem, żeby człowiek mógł stać się Bogiem w życiu i naturze, lecz nie w Bóstwie, i w ten sposób doprowadził do powstania i zbudowania organicznego Ciała Chrystusa w celu wypełnienia Bożej ekonomii, która zakończy ten wiek i sprowadzi Chrystusa, On zaś ustanowi swoje królestwo (J 1:12-14; 1 J 3:1-2; Rz 8:3; 12:4-5; Obj 11:15):

A. Boża ekonomia, jak podaje Biblia, polega na tym, że Bóg stał się człowiekiem, żeby uczynić nas Bogiem w życiu, naturze i wyrazie i żebyśmy mogli prowadzić życie Boga-człowieka oraz stali się Ciałem Chrystusa (Rz 8:3; 1:3-4; 8:4, 14, 29; 12:4-5):

1. Bóg zesłał swego Syna, żeby był człowiekiem i prowadził życie Boga-człowieka dzięki boskiemu życiu (J 3:16; 1:14; 6:57a).

2. To życie Boga-człowieka prowadzi do powstania wielkiego człowieka na miarę wszechświata, który jest dokładnie taki sam jak Chrystus – zbiorowy Bóg prowadzący życie Boga-człowieka dzięki boskiemu życiu, służące objawieniu się Boga w ciebie (Ef 4:24; 1 Tm 3:15-16).

B. Bóg nas odkupił, by uczynić nas Bogiem w życiu i naturze i uzyskać Ciało Chrystusa, które znajdzie swoje zwieńczenie w Nowej Jerozolimie, powiększeniu i wyrazie Boga na wieki (Ef 1:6; 4:16; Obj 21:2).

C. Jedynie dzięki temu, że Bóg stał się człowiekiem, by uczynić człowieka Bogiem, Ciało Chrystusa może powstać i się zbudować. Taki szczyt boskiego objawienia dał nam Bóg (Rz 8:3; 1:3-4; 8:14, 16, 29; 12:4-5).

II. Rzeczywistością Ciała Chrystusa jest zbiorowe życie grona Bożych odkupionych, których Bóg uczynił Bogiem, Bogiem-człowiekiem, i którzy żyją nie przez siebie samych, lecz przez inne życie – przetworzonego i zwieńczonego Trójjedynego Boga (Ga 2:20):

A. Szczytem Bożej ekonomii jest rzeczywistość Ciała Chrystusa. Rzeczywistość ta jest całkowicie czymś organicznym (Rz 8:2, 6, 10-11; 12:4-5).

B. Rzeczywistość Ciała Chrystusa to związek i zespolenie Boga z człowiekiem, wyrażające zbiorowego Boga-człowieka (J 14:20; 15:4a; Ef 4:4-6, 24).

C. Rzeczywistość Ciała Chrystusa to zbiorowe życie, które jest upodobnieniem do śmierci Chrystusa dzięki mocy zmartwychwstania (Flp 3:10).

D. Z rzeczywistością Ciała Chrystusa wiąże się wymóg przebywania przez wierzących całkowicie w życiu zmartwychwstania Chrystusa. Być w zmartwychwstaniu oznacza, że nasze naturalne życie jest ukrzyżowane i że w zmartwychwstaniu część naszej istoty stworzona przez Boga zostaje wywyższona i staje się jedno z Chrystusem (J 11:25; Flp 3:10-11; 2 Kor 1:9).

E. Pańskie odzyskiwanie służy zbudowaniu Ciała Chrystusa. A zatem właściwe odzyskiwanie Pańskie polega na znajomości Ciała (1 Kor 12:27; Ef 4:16; Kol 3:15):

1. Boża ekonomia polega na zdobyciu Ciała dla Jego Syna. Ciało to wypełnia Boże pragnienie: uzyskuje wyraz Boga i niszczy wroga (Ef 1:22-23; 4:16; Rdz 1:26-28).

2. Kościół obiera Ciało Chrystusa za swoją organiczną przyczynę. Bez Ciała Chrystusa kościół jest pozbawiony życia i jawi się zaledwie ludzką organizacją (1 Kor 1:2; 12:12-13, 27).

3. Ciało stanowi o głębszym znaczeniu kościoła. Bez Ciała istnienie kościoła nie ma sensu ani nic on nie znaczy (Rz 12:4-5; 16:1, 4, 16).

4. Ciało Chrystusa zostało ukształtowane przez Chrystusa, który jest w nas życiem. Życie to zespala się z nami i staje Ciałem Chrystusa (1 J 5:11-12; Kol 1:18; 2:19; 3:4, 15).

5. Ciało Chrystusa to kwestia zespolonego ducha. Być w rzeczywistości Ciała Chrystusa to żyć w zespolonym duchu (Rz 8:4; 1 Kor 6:17).
6. Skoro jesteśmy członkami Ciała Chrystusa, musimy być jego świadomi i coś wobec niego odczuwać. Ciało jest powszechne, życie w nas jest powszechne i odczucie ciała jest powszechne (Rz 12:15; 1 Kor 12:26–27; 2 Kor 11:28–29).
7. Pańskie odzyskiwanie polega na zbudowaniu Syjonu – rzeczywistości Ciała Chrystusa, znajdującego swe zwieńczenie w Nowej Jerozolimie. W życiu kościoła musimy dążyć do tego, by dotrzeć na dzisiejszy Syjon (Ef 1:22–23; 4:16; 1 Kor 1:2; 12:27; Obj 14:1; 21:2).
8. Jeśli ma zaistnieć wśród nas rzeczywistość Ciała Chrystusa, pozwólmy Chrystusowi uczynić sobie dom w naszych sercach. Rzeczywistość Ciała to wewnętrzne doświadczenie zamieszkującego Chrystusa (Ef 3:16–17a; 4:16; Kol 1:27; 3:4, 15).
9. Pan pilnie potrzebuje, by w miejscowych kościołach wyraziła się rzeczywistość Ciała Chrystusa. Jeśli nie będzie solidnego wyrazu Ciała, Pan nie powróci (Ef 1:22–23; 4:16; 5:27, 30; Obj 19:7).
10. W swoim odzyskiwaniu Pan potrzebuje, byśmy realizowali Bożą ekonomię, gdyż w ten sposób zaistnieje pośród nas rzeczywistość Ciała Chrystusa. Gdy Pan uzyska tę rzeczywistość, Chrystus powróci po swoją oblubienicę i na ziemi objawi się królestwo Boże (Ef 1:10; 3:10; Obj 19:7–9; 11:15).

